

1. Svou o-slav Pá-na pí - sní, jak
a co tě v srdci tí - sní, sám
nej-líp do - ve - deš, A o - slav Pá-na
vy-znej je - ště dnes.
pí - sní, ač zem ti do-mo-vem, svou pí-seň
k němu po-vznes, do-kud tvůj tr - vá den.

2. Ó blaze, jestli poznáš, / jak Boha otců ctít, / když v něho víru chováš / a máš jej za svůj štít. / Tys zvolil nejlepšího / z těch, které můžeš znát, / nad všechny vzácnějšího, / snaž se ho nezklamat.

3. U něho najdeš sílu, / bez konce jeho moc. / Vzdej poctu jeho dílu, / v něm najdeš svou pomoc. / I plnost moře, země / Pán všechnu svěřil těm, / kdo zvou se jeho plémě / a obývají zem.

4. Zná tisíceré cesty, / jak chránit od zlého. / Zná všechny naše stesky / a sytí každého. / Kde prostředků je málo, / ví, jak je rozmnožit / tak, aby se dostalo / na ty, kdo mají žít.

5. Je světlem našim očím, / i slepým dává zřít. / Je vzpruhou klesajícím, / by mohli dále jít. / Má v lásce všechny svoje / a ti ho vzývají, / vždyť v dobách nepokoje / v něm ochránce mají.

6. Kdo jsem já proti němu, / že smím mu chválu pět? / On sám je králem věru, / já jenom zvadlý květ. / Jsem mu však oddán cele, / chci vždycky jeho být, / pak snad má píseň směle / smí k jeho chvále znít.

T: Jarmila Hrejsová, Evangelický zpěvník, 1979

M: Johann Georg Ebeling, Pauli Gerhardi Geistliche Andachten, 1666/7 / Evangelický zpěvník, 1979